

1. ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΗΣ ΠΕΠΗΣ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 08/01/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 08/01/2019

Σελίδα: 44

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΤΗΣ ΜΑΙΡΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

«Είναί μία από τις πέντε ελληνίδες ζωγράφους της μεταπολεμικής γενιάς για τις οποίες αξίζει να μιλήσουμε, όχι επειδή ήταν γυναίκα μου, αλλά επειδή η δουλειά της ήταν σπουδαία. Δεν αναγνωρίστηκε όμως όπως της αξίζει, όπως συμβαίνει συνήθως με τις γυναίκες παγκοσμίως» λέει στο «ΝΣυν» ο ομότιμος καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και καταξιωμένος ζωγράφος Δημοσθένης Κοκκινίδης από την άλλη μεριά της τηλεφωνικής γραμμής, με αφορμή την αναδρομική παρουσίαση των έργων της Πέπης Σβορώνου, οκτώ χρόνια μετά τον θάνατό της. Τα εγκαίνια της πρώτης έκθεσης, που έχει ως στόχο να αναδείξει το σύνολο του έργου της εστιάζοντας στη ζωγραφική δουλειά, χωρίς να παραγκωνίσει το μέρος εκείνο για το οποίο είναι κυρίως γνωστή στο ευρύ κοινό – τα διάσημα ζωγραφιστά της φορέματα με τα οποία κατέκτησε το διεθνές στερέωμα – έχουν ορισθεί για τις 15 Ιανουαρίου στο **Μέγαρο Ευνάρδου του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης**. Την επιμέλεια υπογράφει ο ιστορικός τέχνης δρ Σπύρος Μοσχονάς.

Περισσότερα από 100 έργα της θα επιστρατευτούν για να «συστήσουν» τη ζωγράφο Πέπη Σβορώνου με το πρωτοποριακό – για τη νεοε-

INFO

Η αναδρομική έκθεση έργων της Πέπης Σβορώνου εγκαινιάζεται στις 15 Ιανουαρίου στο **Μέγαρο Ευνάρδου** του ΜΙΕΤ, Αγίου Κωνσταντίνου 20 και Μενδόνδρου. Έως 23 Φεβρουαρίου

ληνική τέχνη της περιόδου – ύφος της, που εντάσσεται στον εξπρεσιονισμό και αποτελεί μια χειρονομιακή, παραστατική ζωγραφική καθαρού χρώματος. Από πίνακες που χρονολογούνται στα σπουδαστικά της χρόνια «φορτωμένα» με τις επιρροές των

δασκάλων της Σπύρου Παπαλουκά και Γιάννη Μόραλη έως δημιουργίες της δεκαετίας του 1960 στις οποίες αποκαλύπτεται η προσωπική ματιά της, που την οδήγησε στη δημιουργία μεγάλων αφηρημένων συνθέσεων και μια δεκαετία αργότερα στις πρώτες τρισδιάστατες κατασκευές της. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στους εξπρεσιονιστικούς πίνακές της που χρονολογούνται από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 και εξελίσσονται με το πέρασμα του χρόνου σε συνθέσεις αφηγηματικές, με έντονο το ονειρικό και μεταφυσικό στοιχείο, χωρίς να αποσιωπάει ο κοινωνικός προβληματισμός. Ειδικά δε για τη δεκαετία του 1980 υπήρξε με ταξί εκείνων που πέρασαν πρώτοι σε έναν εξπρεσιονισμό δυνατό, καθαρό και σε ουσιαστικό διάλογο με το κίνημα του νεοεξπρεσιονισμού των Νεοαργίων της Γερμανίας. «Στη ζωγραφική τα πρώτα χρόνια δουλεύω λαδομπογιές και ακρυλικά. Αργότερα προσθέτω και τα βιομηχανικά χρώματα των υφασμάτων. Σε πολλά έργα μου της εποχής εκείνης (1966-1979) υπάρχει επίδραση από τα χρώματα, τις υφές και τον πλούτο σε μοτίβα αυτών των υφασμάτων. Επίσης, τότε πρωτοκάνω κατασκευές, καθώς και ανάγλυφες επιφάνειες με υφάσματα και

Η Πέπη Σβορώνου επί το έργο

Το ζωγραφικό σύμπαν της Πέπης Σβορώνου

Αναδρομική έκθεση με έργα της εξπρεσιονίστριας ζωγράφου, που «έφυγε» το 2011

ξύλα σε μεγάλες διαστάσεις» έγραφε η ίδια. Και έκανε λόγο ιδιαίτερα για μια περίοδο που φαίνεται να την επηρέασε πολύ: τα τραγικά γεγονότα στο Σαράγεβο, το Αφγανιστάν και το Ιράκ. «Η δουλειά μου φυσικά επηρεάζεται. Όμως είναι ο χώρος της Ανατολής όπου όλα αυτά συμβαίνουν. Γι' αυτό, μεταχειρίζομαι τώρα τις μεικτές τεχνικές, τον πλούτο των υφασμάτων, τον μικρόκοσμο της φύσης και ό,τι μπορεί να με μεταφέρει στον κόσμο του παραμυθιού. Σε πολλά έργα, πίσω από παραμύθι κρύβεται υπαινικτικά κάτι απειλητικό. Σε άλλα υπάρχουν φανερά οι μαϊρές φηγούρες, παρούσα ενός τραγικού στοιχείου» σημειώνει.

Ο Δ. ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ. «Η δουλειά της Πέπης δεν έχει καμία σχέση με τη δική μου. Σεχωρίζει με την πρώτη ματιά» λέει ο Δημοσθένης Κοκκινίδης, που θυμάται ότι συζήτουσαν πολύ με τη σύζυγό του για τα έργα τους, αλλά εκείνη δεν τον άφηνε πάντα να δει τους πίνακές της προτού τους ολοκληρώσει. «Το ατελιέ της ήταν αυτόνομο στο ισόγειο, ενώ το

δικό μου δίπλα στην τραπεζαρία. Έτσι εκείνη μπορούσε να βλέπει την εξέλιξη ενός έργου μου. Όταν με τη σειρά μου της ζητούσα να δω τι φτιάχνει δεν με άφηνε πάντα. Μου ζητούσε να περιμένω μέχρι να το φτάσει σε ένα σημείο που θεωρούσε ότι μπορεί να μου το δείξει. Δούλευε συνέχεια και ήταν ακούραστη» θυμάται ο καλλιτέχνης που μοιράστηκε μαζί της μισό και πλέον αιώνα ζωής.

Πώς όμως τη βλέπει ένας εξωτερικός παρατηρητής, όπως ο ιστορικός τέχνης, καθηγητής στην ΑΣΚΤ, Ανδρέας Ιωαννίδης, ο οποίος υπογράφει ένα από τα δοκίμια που συνθέτουν τον συνοδευτικό κατάλογο της έκθεσης μαζί με εκτός των άλλων αδμοσιεύματα έργα της ζωγράφου; «Η ζωγραφική της Πέπης προκαλεί τρόμο, δέος και ίσως γι' αυτό γοητεύει. Αποκαλύπτει μέσω της άμορφης ύλης, η οποία περισσότερο υπαινίσσεται παρά αναπαριστά, καθώς και της δυναμικής απουσίας ορίων, δύο αρχέγονους φόβους του ανθρώπου: αυτόν της τρέλας και του θανάτου. Ταυτόχρονα όμως προτείνει και έναν τρόπο ζωής – και εδώ πλέον υπεισέρχεται η κάθαρ-

ση – ο οποίος αναγκάζει τη διάνοια να συνδι-αλλάγει με τη σκοτεινή πλευρά της ύπαρξης και μάλιστα μέσω φωτεινών χρωμάτων (...). Προβάλλει το αναπάντεχο της ζωής και όταν τη ρώτησα κάποτε "τι προσπαθεί να κάνει" μου απάντησε "δεν ξέρω, βουτάω στα χρώματα και ζωγραφίζω" και τότε πλέον κατάλαβα ότι με τη ζωγραφική της η Πέπη δεν ζωγραφίζει, διότι η δραστηριότητά της συνιστά το ζωγραφίζει καθεαυτό».

Από την έκθεση ωστόσο δεν θα λείψουν και τα περίφημα χειροποίητα ζωγραφικά φορέματα που σχεδίαζε μαζί με τον Δημοσθένη Κοκκινίδη. Φορέματα μοναδικά και πρωτοποριακού σχεδιασμού που φορέθηκαν από προσωπικότητες όπως η ηθοποιός Μισέλ Μόργκαν, η Λι Ράτζβιλ (αδελφή της Τζάκι Κένεντι, η οποία εμφανίστηκε με φορέματα της Πέπης Σβορώνου σε τελετή απονομής βραβείων Οσκαρ) και η Ειρήνη Παππά μεταξύ άλλων και βρήκαν τη θέση τους στις βιτρίνες φημισμένων καταστημάτων στην Αθήνα, στη Νέα Υόρκη, στη Βοστώνη, στο Παρίσι, στο Λονδίνο και στη Βασιλεία.